

# Принцеса на горошині

Колись дуже-дуже давно жив собі принц, який хотів одружитися із принцесою.

— Але за однієї умови — вона має бути справжньою принцесою! — повсякчас наполягав він.

— Звісно-звісно, — підтакували йому батьки — поважні король та королева. — Треба зібрати герольдів, щоб вони сповістили всіх жителів про те, якою має бути дружина нашого сина.

— Гм... Гадаю, буде краще, якщо я сам її знайду, — зауважив на це принц.



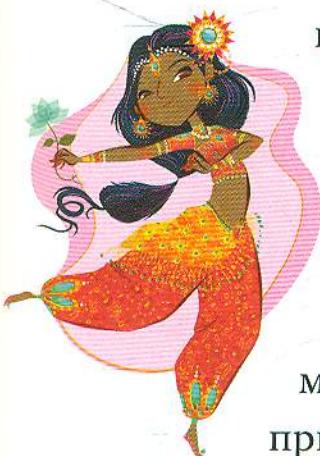
Він зібрав усіх слуг, звелів спакувати необхідні речі та сідлати коней. І отак — гуртом — вони вирушили в мандрівку.

Принц минав місто за містом, побував у багатьох країнах і, звісно ж, зустрів чимало принцес. Він бачив неймовірно багатих і величних принцес, котрі мешкали в розкішних палацах. Серед них траплялися справжні розумниці, ніжні й доброзичливі дівчата. Принц був приємно вражений і зачарований їхньою вродою, однак йому все ще бракувало впевненості в тому, що серед них є справжня принцеса.

Тож разом зі своїми слугами він вирушив іще далі на північ, дедалі більше віддаляючись від рідної домівки. Мандрівники побували



і в прохолодних гірських замках, і в фортецях, що височіли посеред засушливих пустель. Принцес було дуже багато, і всі вони вміли гарно співати і вправно танцювати. Принц милувався їхніми виступами, а наприкінці ввічливо



плескав у долоні. Деяким принцесам вдавалося його розсмішити, а були навіть такі, котрі змушували його плакати. Однак він усе ще не міг позбутися сумнівів і, нишком позираючи на кожну з них, щоразу міркував: «Невже вона — справжня принцеса?»

— Може, вже час зробити свій вибір, ваша величність? — запитували слуги.

Але принц тільки зітхав.

— Навіть не знаю, кого обрати, — відповідав він, — але знаю напевне, що коли побачу її, то одразу зрозумію, що то справжня принцеса.

Врешті-решт принц зрозумів, що його пошуки марні, та й вирішив повернутися додому. Він був дуже засмучений, а батьки й гадки не мали, як його розрадити.





Одного вечора за вікнами палацу здійнялася жахлива буря. Небо спалахувало блискавками, дощ періщив як з відра, і як уже здавалося, що от-от настане кінець світу, у двері хтось тихенько постукав. Коли двері відчинили, за ними стояла дівчина — вона змокла до нитки й тримтіла від холоду. Та, попри свій жалюгідний вигляд, незнайомка повідомила, що вона принцеса, яка заблукала. І не просто принцеса, а справжня принцеса!

— Без карети та слуг? — широко здивувався король.

«Без розкішної сукні та прикрас?» — подумала королева.

Втім, вони не виказали свого здивування. Натомість запростили принцесу ввійти та звеліли слугам приготувати гарячу ванну і м'які рушники. А ще — чистий і сухий одяг, в який вона могла б перевдягнутися.

